

פרופ' דוד ילין בחירת שירת ספרד

(סוף מעמוד 9)

היה"ל" למדרוש אבן אלעאפיה (ירושלים, תרצ"ב - תרצ"ז) לחוקרים ומלומדים וב"מבחר ישרי דשה"נ", שהוציא לאור על ידי אמנות (תל-אביב תרצ"א) התלמידים בבתי הספר.

ואם שני החידושים הראשונים נותנים לנו אפשרות להבין יותר את שירת ספרד וטובכים אחר על השפעת השיר על הערבית על השירה העברית ועל סגנון המסורדים העבדים כתרכות הד ערבית, הרי החידוש השלישי לא שהוא מביע להבנת השירה, אלא מפתח בנו את רגש היופי והטעם. בשעה שבעל היובל בא לבאר אחד מדרכי השירה בשירת ספרד הדיחו עומד על דרך הד שירה כתנ"ך, ומתקן את יפיה לפי טעמו על שם. בשעה ששלמה לווינר ז"ל מראה לנו ב"מליצת ישורון" את דרכי השירה של ז"ל ועמי אירופה ועל פיהן רוצה הוא לבאר את שירת התנ"ך, בא הפרופ' ילין לנלות את יפיו של שם וטעמו, ומפתח את רגש המ קוריות.

ואם ספרו של שלמה לווינר הוא ההצרכה האסתטית הראשונה של ספר התנ"ך בלשון העברית על פי הרקטוריקה האירופית, הרי בספרו החדש של ילין על דרכי השירה הספרדית נתן לנו ההערכה האסתטית הראשונה לשירה העברית בלשון העברית, ולפי הרקטוריקה היטלית.

ויש ב"דרכי השירה" עוד כמה וכמה מעלות טובות עלינו. הן לא רק מפתחות בנו את רגש היופי והאסתטיקה טיפה אלא גם מסבירות לנו את השירה ואת התנ"ך. יש שעל ידי ברורו מתגלשים המסוקים וזוכים לאור חדש.

בשעה שאנו קוראים את דברי הפרופ' ילין אנו מרגישים, שכל החומר וגם דרך החקירה, כולה משלנו. הם חוריה בתוך השלישלת הארוכה של חוקרי ישראל מימי הבינים ועד היום. מן הראוי לחקור, שנושא מיוחד הכוב על הפרופ' ילין ביותר, והוא חקירת שירתו של ר' שמואל הנגיד. מעשרים חבריו בשירת ימי הבינים הוקדשו שמונה ל"דשה"ני יאני, רוצה בהודמנות זו להביע משאלה והערכה כאחיק הפרופ' ילין אומר להוציא לאור את הדיואן של ר' שמואל הנגיד המצפה לאותה, וכפי שידוע לי נחל מיטא ומתן עם בעלי כתבי היד ואישים אחרים הנוגעים בדבר זה, וכימי הגינת יוכלו לך נברלנו, שיד כה דמאות את תכניתו הסדעית הזאת מוצאת לפועל ויהנה הוא ונהנה גם אנחנו מעבודתו.

את הבאר לנן המסורים והחידות יס צא מאות מתי שיר ערביים ומאות בטויים ערביים קלועים בתוכו, והוא חידוש נסור. כי לא מצאנו פואת עד להוצאת הבאר הזה. אמנם ההשוואות לבתי השיר הן של דוד צמח, אולם עצם הכנסתם לשם השואה בתוך הכי אור הוא חידוש. ובאר הערביזמים והבטויים הערביים, המתורגמים לעברית הם למאות - והם של בעל היד

אולם השוברים עוד יותר דרכי השירה הספרדית. בעל היובל האיר' הראשונה את הרקטוריקה של השירה הספרדית: א) במלצוע בפני עצמו והערכת המסורדים על פיו. ב) מחזק שלוב ב"באורים ושירת ספרד.

במקצוע בפני עצמו מרצה בעל היד כל עניו באוניברסיטה, ובקרב יצא לאור בעזרת ספר על ידי המחוקק לתרכות שעל יד הועד הראוטי. וכן הוציא לאור מאמרים בודדים, הדנים בדרנים בודדות של השירה, "הדמוי בשירת ר' שמואל הנגיד" (ספר מאני נס, תרצ"ח), "משנה ההוראה כתנ"ך" (תרכיז שנה ה') ועוד.

בדרך השלוב בבאורים השתמשי בעל היובל בפירושו לנן המסורים והחיד